

dela-starca dvorana reagira s smehom. Selektivnost, že kar nenaravna intelektualna bornost ter iz tega izvirajoča odsotnost vsakršne možnosti za dramaturško, v ožjem smislu, zgradbo filma, se zdijo tiste glavne značilnosti, ki umetniško resničnost Pomladnega vetra razkrivajo kot dejansko izmišljotino.

Orisali smo dramaturško analizo Pomladnega vetra v širšem pomenu besede. Lahko bi končali. Vendar — tu je še tista nelagodnost, tisti malce moreči občutek nekakšne oportuniti tega

filma. Z vso svojo opisano karakteristiko se je po lokaciji svojega dogajanja in statusu svojih protagonistov znašel v že nekaj let trajajoči intenzivni aktivnosti študentov, ki prav s tistim, kar filmu najbolj manjka, globoko zarezujejo v naše življenje. Zaslužili bi si drugačen portret, vsi skupaj pa preprosto boljši film, ki z ignoriranjem cele vrste z le-to umetnostjo se že dolga leta ukvarjajočimi vedami naravnost preseneča.

Goran Schmidt

Poročamo — glosiramo

NOVA IZDAJA PLETERŠNIKOVEGA SLOVARJA

Slovar slovenskega knjižnega jezika izhaja strašno počasi. Vemo, da so takšne knjige plod težavnega in dolgotrajnega dela, toda pri našem slovarju se pojavlja še ena zadrega: premalo je denarja za razširitev kroga sodelavcev, kajti le tako bi delo hitreje steklo. Medtem ko imajo drugi narodi že različne vrste slovarjev: etimološke, frekvenčne itd., smo menda Slovenci zadnji med slovanskimi narodi, ki nimajo slovarja svojega knjižnega jezika. Seveda se lahko pohvalimo z marsičim, česar oni nimajo, npr. s kmečko ohceto, ki nas baje izredno dobro reprezentira v svetu. Oh, koliko pristne slovenske folklore je v njej, pravijo etnologi. Vsevedneži pa še marsikaj. Če se spet povrnemo na deficitarno slovarsko področje, potem moramo reči, da nas v zadnjem času tolažijo z novim pravopisom in napovedujejo, da bodo letos na svitlo dali drugo knjigo Slovarja slovenskega knjižnega jezika.

Še pred temi oblikami tolažbe se je Cankarjeva založba spomnila, da bi najbolje prebrodili sedanje slovarsko brezvetrje s ponatisom Slovensko-nem-

škega slovarja Maksa Pleteršnika s konca 19. st. Saj ne le očetov, ampak tudi dedov naših imenitna dela, je geslo, ki ga ne gre zametovati. Potem je bila razpisana pogojna subskripcija, potem je bil ponatis zagotovljen, potem smo precej dolgo čakali, potem sta se pojavili dve knjigi, od katerih ima vsaka približno 900 strani. Koliko gradi, koliko veselja! Toda radosti je bilo kaj kmalu konec. Ob občudujočem listanju sta se nenadoma prikazali dve popolnoma prazni strani. Privid? Kje pa, samo kreпка tiskarska napaka. Da bi se zavaroval pred neljubimi presenečenji, začnem sistematično pregledovati stran za stranjo. Kolikšna malomarnost! Pokazali sta se še dve prazni strani in še ena zakonitost ponatisa: skoraj vsaka desna stran je v desnem spodnjem kotu — blago rečeno — bolj slabo berljiva, predvsem gotica je prav blago vdihnjena na papir. Skoraj tako, kot če bi šlo za ponarejanje starih rokopisov, ne pa za reproduciran ponatis tiskane knjige. Ker hočem imeti za vplačan denar solidno ponatisnjen slovar, ga nesem zamenjat v knjigarno. Vendar tudi z novim izvodom ni bilo nič boljše. Pri ponovnem natančnem pregledovanju so se spet pokazale praz-

ne strani in celo črne packe, s katerimi so zamazana nekatera gesla, da zabrisane gotice ne omenjam. Zamenjavanje izvodov se je ponovilo trikrat, potem so obupale tudi prijazne prodajalke v knjigarni: noben izvod slovarja, ki so ga imele na razpolago, ni bil tak, kot bi moral biti; vsak ima napako. Zato ni bilo druge rešitve, odločil sem se za manjše zlo — vzel sem izvod, v katerem je najmanj tiskarskih malomarnosti, a tudi ta ni brez njih. Dr. Kolarič je zapisal v spremni besedi, da iščejo danes Pleteršnikov slovar najbolj tuji jezikoslovci. Nedvomno bodo vsi, ne le tuji jezikoslovci, neprijetno preseščeni nad vse prej kot kvalitetnim

ponatisom. Ime firme, ki je natisnila takšne zmazke, se glasi Univerzitetna tiskarna v Ljubljani. Čudno, da ne premore niti tiskarna niti Cankarjeva založba človeka, ki bi nadziral in pregledal, kaj in kako so natisnili. Beda neke tiskarne in blišč neke založbe! Tudi na drugem slovenskem knjižnem sejmu so prodajali izvod, ki je imel dve prazni strani. Kdor ga je kupil, je seveda trdno prepričan, da je sklenil dobro kupčijo zaradi sejemskega popusta. Lahkovernež! — Zanimivo bi bilo, ko bi vsi kupci ponatisnjenega slovarja prelistali svoje izvode in jih potem hoteli zamenjati. Le kje bi dobili kvalitetne izvode?

—a